

Siniset saappaat jaloissa hänellä ne veden hylkii tytön tieltä Ja sateenvarjo kädessään kulkee pitkin pimeää Sateenvarjo sininen kuin kyynel tytön silmissä Hän on kulkenut vain matkan pienen monta aikaa ei ole jäänyt taakse Mutta muistaa kuitenkin joka ikisen kiitävän hetken kanssa yöperhosten joka ikisen pienen toiveen Tyttö herkkä kuin kukka varjoista kun uskaltaa hiipii esiin maailmaan niin ihmiset kuiskaa: mene takaisin piiloon, et onnea täältä saa et milloinkaan Pieni tyttö sateenvarjonsa kanssa Sade lyö uupuneen maahan joka ei nouse ylös jää iäksi makaamaan Kylmä yksinäisen tappaa joka ei löydä suojaa sen sydän halkeaa Kadottaa onnen eikä jaksakaan enää nousta Tyttö tietää että kätkettynä jossain on jotain mikä ikävöimään saa Hän tietää, onni ei ole kaukana surusta se tappaa unelmat ja saa unohtamaan Mutta hän on valmis kärsimään sen puolesta Tyttö herkkä kuin kukka varjoista kun uskaltaa hiipii esiin maailmaan niin ihmiset kuiskaa: mene takaisin piiloon, et onnea täältä saa et milloinkaan Pieni tyttö sateenvarjonsa kanssa Jos on liian kevyt voi jäädä kiinni tuleen Jos lyö maahan katseen ei ehkä löydä huomiseen Kun tyttö ei öisin unta saa hakee hän viereen pienen sateenvarjonsa Se häntä suojaa sateelta kun sade maailmaa piiskaa kun kylmä suojattomat raiskaa Tyttö herkkä kuin kukka varjoista kun uskaltaa hiipii esiin maailmaan niin ihmiset kuiskaa: mene takaisin piiloon, et onnea täältä saa et milloinkaan Pieni tyttö sateenvarjonsa kanssa Kun maailma palelee hän hengittää huumaa Maistaa juomaa elämää joka kirvelee - tämä on kyllä oikeastaan laulu, kirjoitin sen 14veenä hyvälle ystävälle.